

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 6. Sagæ in feles versæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

avidè manus immerfit, & hausto vngvine corporis sui membra perfricuit) *Iamq̄, alternis conatibus libratis brachijs, in anem similem gestiebam. Nec vlla plumula, nec vsquã pinnula; sed planè pili mei crassantur in setas, & cutis tenella duratur in corium; & in extremis palmulis, per dito numero, toti digiti coguntur in singulas unguilas; & de spina mea termino grandis cauda procedit. Iam facies enormis, & os prolixum, & nares hiantes, & labie pendula. Sic & aures immodicis horripilant auctibus. Ac, dum salutis inopia cuncta corporis mei considero, non auem me, sed asinum video.* Hæc Lucius ex Luciano. Nam vterque asinus fuit; dum vterq; ex Thessalia Arcadium fecit.

§. VII.

Sage in feles versa.

Quod ne Milesijs fabulis ascribatur, idem narrant de Badulo rege Anglorum annales; qui & tradunt Ambrosij Merlini incantamentis Vterium regem in Goroïdis Cornubiæ ducis speciem transformatum, vt Igernæ vxoris eius toro potiretur: vnde aiunt Arturum & Annam genitos. Apud Palladium in vita Macarij, mulier in equam versa circumiuit. *Huius*

etiam

Vide Gal-
fridum &
Virun-
mura.

etiam apparentis conuersionis strigum in cat-
 eos, ait Bartholomæus Spineus, testis alius
 in hac eadem ciuitate Ferraria Philippus no-
 mine, artificio cerdo, sub iudiciali iuramento
 mihi asseruit, hoc anno: Strigem quandam
 ante tres menses ei imposuisse, ne prohiberet ve-
 nire circa puerum (à se forte strigatum) quem
 curandum assumerat, si quos blandientes &
 alludentes videret cattos. Eadem igitur die,
 dum discessisset illa, viderunt post horam ipse
 & uxor sua cattum magnum, & hæcenus ab
 eis inuisum, qui ad puerum accedebat concito
 gradu. Quem cum ex timore parentes sapius
 abegissent, postremò contra venientis vexatio-
 nem ad impatientiam exarserunt: clausoq;
 ostio vir ille grauissimè cattum, hinc inde fu-
 gientem diutius, hasta percussit, & demum
 ex alta fenestra se iactare compulit, ut toto col-
 lisis videretur corpore cattus. Ex tunc autè
 strix illa vetula toto confracta corpore, per plu-
 rimos dies lecto decubuit, quo factum est ve-
 leuis, quam prius habebant, suspicio, quòd stri-
 ga esset, & puerum suum, qui hac infirmitate
 strigatus grauissimè laborabat, ipsa striga as-
 set, in vehementem transijt, immò & violen-
 tam. Etenim percussiones & plage, quæ in
 catto infixæ sunt, in illa vetula sunt inuenta,
 quoad

Barthol.
 Spin. q.
 de striga
 bus c. 16.

quoad morborum correspondentia. Hæc ille. Simile memini me audire ab eo, qui id accepit ab ipso cui contigit, hac nostra ætate. Monachij honestus ciuis quidam, nocte, vxore sua adhuc ad colum sedente, cubitum se receperat. Vix lectum intrauit, cum felis secuta eodem insilijt: & principio ad pedes illius quietè iacuit. Hanc vbi contemtim omisit repellere, paullatim creuit, sensimq; ita se extendit, vt illi par esset; ac mox è fele mulier fieret. Ibi homo exterritus vtraq; manu humanam bestiam arripit, & cum clamore exiliens eam iterum in felem mutatam ad vxorem suam exportat, cultroq; petito, aures illi ambas vult amputare. Ne id faceret, vxor (rei gnara an ignara, haud dixerim) rogando obstitit, satisq; esse dixit, si per fenestrâ in plateas spargeretur, simulq; fenestram reserauit. Erat inde altitudo satis magna, & tamen felis sine damno cecidit: quæ quàm primùm terram attigit, in mulierè rursus mutata clarissimo cachinno proiectori gratias egit, quòd se auritam dimisisset. Ille, vt tantò manifestiùs sciret, quam illa nocte iacturam fecisset, habuit altero die obuiam in platea notam sibi anum,

anum, quæ subsistens, eo transeunte, atque cum risu in eum respectans, in morem nocturnæ felis, *Meau, Meau* clamavit. Ambiguus diu fuit vir ille, an non vetulæ nomen magistratui obijcere deberet: sed timuit, ne illa negante, ipse affirmans litus, quod dicitur, araret, & non crederetur, quod non legitimè probaretur. Potuisset lupum auribus tenere, si aures illi abscidisset. Fecisset enim ex aurito teste, oculatum, si aures ad consulem detulisset.

§. VII.

Saga foras vecta, sub alieno schemate vulnerata.

Hoc pacto illa deprehensa est, quæ An. 1587. capta est Caleti, vbi ad pontem Nuleti duo Walonum signa, præsidio posita, limitem contra Bolonienses, tum hostes, tuebantur. Sub vesperam, súdo cælo, Pro-cubitores duo conspexerant subnigram nubem supra capita sua transuolantem. Eam dum contemplantur, confusas magnæ multitudinis voces sibi videbantur audire, nullum tamen hominem poterant conspiciere. Tum alter audacior, quid hoc rei est, inquit, fatin' securi? Si videtur librabo arcubuziam in nubem, & experiar, quid

Martin.
Del. 21. 5.
mag. disq.
sect. 3.